

UN CAP DE SETMANA SENSE ANAR A GÓSOL

Un cap de setmana sense anar a Gósol i quedar-se a Barcelona, una ciutat plena de contaminació, seria un cap de setmana avorrit i trist, sentint el soroll dels cotxes i veient el fum que surt dels seus motors, veient la trista gent caminant, alguns monòtonament, pels carrers inundats de gent i turistes que compren sense pensar i gastant en bajanades que no serveixen per res, però sobretot pel soroll repetitiu dels cotxes en arrencar, en avançar i en parar.

Seria un cap de setmana sense no poder jugar pel camp, córrer pel bosc, fer excursions amb bicicleta, anar per la muntanya sense notar a vegades el suau bufar del vent i d'altres vegades els forts cops de vent que t'envolten i et fan caure a terra.

O sense el tacte de l'herba suau quan et toca la fina pell o també els arbustos ja gebrats de matinada o fins i tot l'herba seca que en tocar-la amb les mans et fa pessigolles.

Dos dies sense poder admirar els cirerers florits quan és primavera de l'entrada del poble o del prat de la Llaguna.

Un cap de setmana sense sentir el fi cant dels ocells que canten de bon matí o el sorprenent i misteriós cant dels cucuts comunicant-se pel bosc.

Sense veure els gats passant per la solitària plaça del poble on no hi ha res més que una font amb una bonica escultura, la Dona dels Pans, un dibuix fet per Picasso representat a la plaça en forma d'escultura, i quatre arbres que envolten la placeta.

Un cap de setmana que des del balcó no puguis contemplar el Pedraforca encara amb unes poques restes de neu.

Ni sense veure pasturar les vaques pels camps d'herba verda que envolten el poble. Ni sense veure les gallines menjant el pinso per després pondre ous i nosaltres poder-nos alimentar.

Ni sense veure aquell vell niu d'orenetes que des de l'estiu segueix penjant de la teulada i on hi havien viscut moltes orenetes.

Ni sense pujar a les golfes, brutes i fosques, plenes de relíquies de fa no sé quants anys desordenades i apilades en grups.

Sense veure la llar de foc cremant lentament els troncs d'arbres ja caiguts.

O si plou sense sentir el soroll dels trons i veure els llamps que cauen d'un cel blau i clar

En resum que seria un cap de setmana sense cap mena de contacte amb la natura un cap de setmana sense calma ni tranquil·litat.